

[Udenrigsministeren.]

påstande. Den tidligere udenrigsminister gjorde det under debatten her i det høje ting den 1. marts i år i anledning af et kommunistisk forslag til beslutning om en såkaldt fredsaktion. Jeg kan nøjes med at henvide til de her fremsatte udtalelser af den tidligere udenrigsminister og af ordførerne for de ikke kommunistiske partier og til det af tinget som afslutning på debatten vedtagne forslag om overgang til næste sag på dagsordenen.

I denne dagsorden fastslås det, at Danmark gennem den af den danske delegation ved De Forenede Nationers plenarforsamling indtagne holdning aktivt har virket dels for iværksættelse af betryggende international kontrol med, at atomenergien udelukkende anvendes til fredelige formål, dels for tilvejebringelse af enighed mellem alle stater om en almindelig indskrænkning af rustningerne, og dels for at støtte enhver virkelig bestræbelse for at tilvejebringe forudsætningerne for en varig fred.

Disse bestræbelser vil også blive fortsat af den nuværende regering.

Under de nuværende alvorlige og spændte storpolitiske forhold er det af største betydning, at De Forenede Nationers plenarforsamling den 3. november i år, altså for ganske nylig, med overvældende flertal, hvoriblandt også den danske delegations stemme, har vedtaget en plan for en fælles fredsaktion. Den 19. oktober blev et forslag herom fremsat af USA, Canada, Frankrig, Philippinerne, Tyrkiet, Storbritannien og Uruguay. Der er særlig to hovedpunkter i denne vedtagelse, som der er grund til at fremhæve, og som har interesse også for det høje ting. Det ene punkt vedrører den situation, at sikkerhedsrådet på grund af manglende enighed mellem dets fem faste medlemmer skulle være lammet og ude af stand til at opfylde sine forpligtelser for så vidt angår opretholdelse af international fred og sikkerhed. I dette tilfælde skal plenarforsamlingen tage sagen under øjeblikkelig overvejelse med det formål at vedtage egnede anbefalinger til medlemsstaterne om foretagelse af kollektive aktioner, herunder om fornødent anvendelse af væbnet magt for at bevare eller genoprette international fred og sikkerhed. Såfremt plenarforsamlingen ikke er samlet, kan den indkaldes til ekstraordinært møde med 24 timers varsel på begæring af 7 medlemmer af sikkerhedsrådet.

Det andet meget vigtige punkt går ud på, at medlemsstaterne på forhånd skal

overveje arten og omfanget af den hjælp, som de i givet fald ville være i stand til at yde til støtte for de forholdsregler, som De Forenede Nationer måtte træffe til genoprettelse af international fred og sikkerhed. Det anbefales her medlemsstaterne indenfor deres nationale væbnede styrker at opretholde særligt uddannede og formerede enheder, der i givet fald skal stå til rådighed for De Forenede Nationer. Men styrkerne skal også kunne anvendes til selvforsvar og kollektivt forsvar i henhold til pagtens artikel 51. Det er af afgørende betydning, at De Forenede Nationer, når freden står på spil, ikke er dømt til passivitet, fordi der ikke kan opnås enighed mellem stormagterne i sikkerhedsrådet. Plenarforsamlingen, hvor vetoreglen som bekendt ikke gælder, må i en sådan situation kunne drøfte det foreliggende spørgsmål og vedtage anbefalinger til medlemsstaterne om iværksættelse af kollektive foranstaltninger imod fredsbrøderen.

De begivenheder, der i disse dage fylder menneskenes sind med uro, har tydeligt vist, hvor vigtigt det er, at medlemsstaterne ikke er uforberedt i den afgørende stund, når det er nødvendigt for FN at foretage aktioner, således som det er forudset i resolutionen. Efter denne vedtagelse vil Danmark naturligvis også i den nærmeste fremtid komme til at overveje, hvorledes vi vil være i stand til at yde vort bidrag til sikring af den internationale fred i overensstemmelse med De Forenede Nationers beslutning.

Et vigtigt led i det fredsbevarende arbejde og et nødvendigt led i Europas økonomiske genopbygning og sikringen af en europæisk indflydelse på udviklingen er bestræbelserne for at føre de demokratiske europæiske stater sammen i et nært samarbejde. Som et instrument hertil skabtes Det europæiske Råd med sit ministerudvalg og sin rådgivende forsamling i Strasbourg.

Dette råd må siges at være under en stadig udformning. Det er begyndelsen, men der udfoldes ivrige bestræbelser for at føre denne begyndelse videre og for at fæstne det europæiske samarbejde i stadig fastere former. Disse bestræbelser må vi ikke alene følge med den største opmærksomhed, men vi må også yde vort bidrag til arbejdet, vi må forstå, at isoleringens tid er forbi, at ingen enkelt stat længere er i stand til at løse sine problemer alene ved egne kræfter, men at kræfterne må lægges sammen, hvis det på een gang skal lykkes at sikre bevarelsen af den vest-europæiske kristne og humane kultur, at